

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَتَسْبِغُ عَلَى رَأْسِكُمُ الْمَاءَ لِيَبْلُغَ إِلَى آلَيْكُمْ وَيُؤْتِيَ السَّيْفَ لَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

به اسم الله رحمان رحيم

حَمِّ ① عَسَقَ ② كَذَلِكَ يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ ③

لحم * عسق * اينطور كرد وحى بتو و برای كسان از قبل تو

اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ③ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ④ وَهُوَ

الله العزيز الحكيم * از اوست آنچه در سماوات و آنچه در زمين. و اوست

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ④ تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهَا وَالْمَلَائِكَةُ

الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ * نزدیک که سماوات بشکند از فوق آنها و ملائک

يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ ۗ إِلَّا الَّذِينَ

گویند سبوح بحمد رب خود و خواهند مغفرت برای کسان در زمین. خبردار! یقیناً

اللَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑤ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ

الله هست الْغَفُورُ الرَّحِيمُ * و آنانکه میکنند اتخاذ بجای او اولیاء، الله

حَفِیْظٌ عَلَیْهِمْ ۖ وَمَا أَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَكِیْلٍ ۖ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا

حفیظ است بر آنها و نیستی تو بر آنها وکیل * و اینطور کردیم وحی

إِلَیْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنذِرَ يَوْمَ

بتو قرآن عربی تا دهی اخطار به ام القری^۱ و هر که حول آن و دهی اخطار یوم

الْجَمْعِ لَا رَيْبَ فِیهِ فَرِیقٌ فِی الْجَنَّةِ وَفَرِیقٌ فِی السَّعِیرِ ۗ وَلَوْ

جمع را، نیست شک در آن. فرقه^۲ در جنت و فرقه^۲ در سعیر^۲ * و اگر

(۱) ام القرای: مادر شهرها. (مکه معظمه) (۲) السعیر: دوزخ، آتش سوزان

شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي

میخواست الله میساخت آنها را امت واحد و لکن میکند داخل هر کرا خواهد در

رَحْمَتِهِ ۖ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ مِنْ وَوَلِيٍّ ۖ وَلَا نَصِيرٍ ۝۵۱ أَمْ اتَّخَذُوا

رحمتش. و مردم ظالم ندارند بخود کدام ولی و نه نصیری * آیا میگیرند

مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ ۚ قَالَ اللَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ ۖ وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ ۖ وَهُوَ عَلَىٰ

بجای او اولیاء. مگر الله اوست ولی و او دهد حیات بمرده و اوست بر

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۙ وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَىٰ

كل شیء قدير * و آنچه اختلاف میکنید بکدام شیء هست حکم آن نزد

اللَّهِ ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّيَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ ۙ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۙ فَاطِرُ

الله. این الله شماسست ربم براو توکل کنم و نزد او کنم رجوع * فاطر

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۙ جَعَلْ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا ۙ وَمِنْ

سماوات و زمین. ساخته برای شما از نفس شما ازواجی و از

الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ

انعام ازواجی. پاشانده شمارا درآن. نیست بمثل او شیء. واوست

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۱۱ لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ

السَّمِيعُ الْبَصِيرُ * از اوست کلیدهای سماوات و زمین. دهد بسط

الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۱۲ شَرَعَ لَكُمْ

رزق را بهر که خواهد و کند مقدر. اوست بكل شیء علیم * شرع کرد بشما

مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا

از دین آنچه وصیت کرد برآن نوح را و آنچه کردیم وحی بتو و آنچه

وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَ

وصیت کردیم برآن ابراهیم و موسی و عیسی را که کنید قایم دین را و

لَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي

نکنید تفرقه درآن. گران است بر مشرکین آنچه میکنی دعوت آنها را بسویش. الله برمیگزیند

إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَىٰ مَنْ يُنِيبُ^ط وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا

بخود هر کرا خواهد و کندهدایت سوی خود هر که کند رجوع.* و نکردند تفرقه الا

مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ^ط وَلَوْ لَا كَلِمَةُ سَبَقَتْ

از بعد آنکه آمد برایشان علم، از بغاوت بین خود. و اگر نمیبود کلمه سبقت

مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى لِّقَضَىٰ بَيْنَهُمْ^ط وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا

از رب تو الی اجل مسما میشد فیصله بین آنها. و یقیناً کسان وارث

الْكِتَابِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَغَىٰ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٌ ﴿۱۴﴾ فَلِذَلِكَ فَادْعُ

کتاب از بعد آنها در شک اند از آن بتردد * پس بر همین بکن دعوت.

وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ أَمِنْتُ بِمَا أَنْزَلَ

بکن استقامت طوری امر شدی . و نکن متابعت هوا آنها را. و بگو ایمان دارم بر آنچه کردنازل

اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأَمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا

الله از کتاب. و امر شدم تا عدل کنم بین شما. الله است رب ما و رب شما. برای ما

أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا

اعمال ما و برای شما اعمال شما. نیست حتی بین ما و بین شما. الله میکند جمع بین ما.

وَالْيَوْمِ الْمَصِيرُ^{۱۵} وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا

و بسوی اوست مصیر. * و کسانی که میکنند مخاصمه راجع به الله از بعد همه

اسْتَجِيبَ لَهُمْ دَائِرَةُ مَا رَجَعُوا فِيهَا وَكَانُوا لَهَا فَاعِلِينَ

استجابت به او، حجت آنهاست باطل نزد رب آنها، و بر آنهاست غضب

وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿١٦﴾ اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ ط

و برایشان عذاب شدید * الله است آنکه کرد نازل کتاب را برحق و میزان را.

وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ﴿١٧﴾ يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ

و چه درك کنی شاید ساعت باشد قریب * میکنند عجله برآن کسانیکه

لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ

ندارند ایمان برآن. و کسان با ایمان میترسند از آن و دارند علم

أَنَّهَا الْحَقُّ الْآلآنَ الَّذِينَ يُبَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَعْنٌ ضَلَّلَ بَعِيدٌ ⑴

که آنست حق. خبردار! یقیناً آنانکه میکنند ستیزه در ساعت هستند بگمراهی بعید *

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ⑵

الله است لطیف بر عبادش، دهد رزق هر کرا خواهد. و اوست القوی العزیز *

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ

هر که دارد اراده کشت آخرت، کنیم زیاد باو در کشتش. و هر که

يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ^(۲۰)

دارد اراده کشت دنیا، دهیم برایش از آن و نباشد برایش در آخرت چیزی نصیب *

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ اشْرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ^ط

آیا دارند شرکاء که شرع میکنند برایشان از دین آنچه نکرد اذن بر آن الله.

وَلَوْ لَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ

و اگر نمیبود کَلِمَةُ الْفَصْلِ میشد قضاء بین آنها.^۱ و یقیناً ظالمین، برای آنهاست

(۱) کَلِمَةُ الْفَصْلِ: حکم الله همین است که همه امور بطور کلی در آخرت فیصله میشود.

عَذَابُ الْيَمِّ ۳۱ تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ

عذاب الیم * می بینی ظالمین را میترسند از آنچه کسب کردند و میشود

وَاقِعٌ بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ

واقع بر آنها. و کسان با ایمان و اعمال صالح در روضه های

الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۳۲

جنات، برایشان آنچه خواهند نزد رب آنها. اینست همان فضل کبیر *

ذٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللّٰهَ عِبَادَهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ ط

اینست آنچه دهد بشارت الله بعبادش که دارند ایمان و میکنند اعمال صالح.

قُلْ لَا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْبُورْدَةَ فِي الْقُرْبٰى ط وَمَنْ يَّقْتِرِفْ

بگو نیستم سائل از شما برآن اجری الا محبت با اقارب. وهر که اجرا کند

حَسَنَةً تَزِدْ لَهٗ فِيْهَا حَسَنًا اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ شَكُوْرٌ ﴿۲۳﴾ اَمْ

حسنه، میکنیم زیاد برایش آنجا حسنات. یقیناً الله است غفور شکور^۱ * آیا

(۱) شکور: پذیرنده شکر.

يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى

میگویند افتراء کرده بر الله دروغی. اگر خواهد الله میگذارد مهر بر

قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ

قلب تو. و میکند محو الله باطل را و میکند حق را حق با کلامش. یقیناً اوست علیم

بِذَاتِ الصُّدُورِ ۲۴) وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ

بمحتوی سینه ها * و اوست آنکه میکند قبول توبه را از عبادش و

يَعْفُوا عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٢٥﴾ وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ

میکند عفو از بدی ها و دارد علم از افعال شما * و میکند استجابت بکسان

أَمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ ۗ وَالْكَافِرُونَ

با ایمان و اعمال صالح و میکند زیاد برایشان از فضل خود. و برای کافران،

لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا

آنهاست عذاب شدید * و اگر بسط دهد الله رزق را بعبادش میشوند باغی

فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يُنَزَّلُ بِقَدَرٍ مَّا يَشَاءُ^ط إِنَّ^ط بَعِبَادِهِ خَيْرٌ

در زمین و لکن میکند نازل بقدریکه میخواهد. یقیناً اوست بر عبادش خبیر

بَصِيرٌ^ط ۲۷ وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ

بصیر * و اوست که میکند نازل باران را از بعد یأس آنها و میکند نشر

رَحْمَتَهُ^ط وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ^ط ۲۸ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ

رحمتش را. و اوست الولی الحمید * و از آیات اوست خلقت سماوات

وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ دَابَّةٍ^ط وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ

و زمین و آنچه پراکنده کرد در آنها از جانوران. و اوست بر جمع کردن آنها

إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ^ع وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ

اگر خواهد قدیر * و آنچه کند اصابت بشما از مصیبتی، بسبب کسب

أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ^ط وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ^ص

دستهای شماست و میکند عفو از کثیری. * و نیستید عاجزکننده (الله) در زمین.

وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَّلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٣١﴾ وَمِن آيَاتِهِ

و ندارید بجای الله کدام ولی و نه نصیری * و از آیات اوست

الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ﴿٣٢﴾ إِنَّ يَثَاءُ يُسْكِنُ الرِّيحَ فَيَظْلَنَ

جوار^۱ در بحر مانند اعلام^۲. * اگر خواهد ساکن کند باد را پس بماند

رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣٣﴾

راکد بر سطح آن. یقیناً در اینست آیات بکل صبار شاکر *

(۱) الجوار: جهاز، کشتی و غیره (۲) اعلام: عَلم ها، بیرق ها، علامات، کوها،

أَوْ يُؤْبِقَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ^{۳۴} وَيَعْلَمَ الَّذِينَ

یا کند هلاک آنها را بر آنچه کسب کردند و کند عفو از کثیری * و شود معلوم به آنانکه

يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ حِصِّ^{۳۵} فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ

میکنند مجادله در آیات ما. نیست برای آنها جای گریز * آنچه داده شد بشما از

شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى لِلَّذِينَ

اشیاء، متاع حیات دنیا است و آنچه نزد الله است خیر و با بقاست برای آنانکه

أَمِنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۶﴾ وَالَّذِينَ يَحْتَسِبُونَ كِبِيرًا

دارند ایمان و بر رب خود میکنند توکل * و آنانکه میکنند اجتناب از کبائر

الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۷﴾ وَالَّذِينَ

گناهان و از فواحش و وقتی میشوند غضب هم میکنند مغفرت * و آنانکه

اسْتَجَابُوا لِربِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ

میکند استجابت به رب خود و قایم میکنند صلوات را و امر آنهاست شوری^ص بین شان

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ^{۳۸} وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ

و از آنچه رزق دهیم به آنها میدهند نفقه* و آنانکه چون شوند مصاب بغاوت

هُمْ يَنْتَصِرُونَ^{۳۹} وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا

هستند نصرت دهندگان* و جزاء ستم ستم است مثل آن. هر که عفو کند

وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ^{۴۰} وَلَكِنْ

و صلح کند اجر اوست بر الله. یقیناً او ندارد حب با ظالمین* و آنکه

(۱) بر آنها اگر تجاوز میشود در انتقام سهم میگیرند، از خود دفاع میکنند.

انْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ ۚ ﴿٤١﴾ إِنَّهَا

کند نصرت بعد ظلم بر او، پس آنها، نیست علیه آنها کدام راهی. * یقیناً

السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ

راهیست بر آنها که میکنند ظلم بر مردم و میکنند بغاوت در زمین

بِغَيْرِ الْحَقِّ ۗ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ ﴿٤٢﴾ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ

بغیر حق. آنهاست برایشان عذاب الیم * و آنکه میکند صبر و مغفرت

(۱) کسانی که برای دفاع کمک میکنند بر آنها کدام ملامتی نیست.

إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ^{۴۳} وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ

یقیناً اینست از عزم امور * و هر کرا کند گمراه الله نباشد اورا

مِنْ وَّلِيِّ مَنْ بَعْدِهِ^ط وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَهَا رَأَوُ الْعَذَابِ

کدام ولی از بعد او. و می بینی ظالمین را وقتی بیند عذاب را

يَقُولُونَ هَلْ إِلَىٰ مَرَدٍّ^ج مِنْ سَبِيلٍ^{۴۴} وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا

میگویند "هست برای بازگشت کدام راهی؟" * و می بینی آنها را معروض به آن،

خُشَعِينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ

پرخشوع از ذلت میکنند نظر از هر طرف به خفا. و گویند کسان

أَمِنُوا إِنَّ الْخُسْرَىٰ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ

با ایمان یقیناً خساره منداند آنانکه خساره کردند بنفسه‌های خود و اهل خود یوم

الْقِيَامَةِ ۚ الْآيَاتُ لِلظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ﴿٤٥﴾ وَمَا كَانَ لَهُمْ

قیامت. خبردار! یقیناً ظالمین اند در عذاب مقیم * و نباشد برایشان

مِّنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُونَهُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ

از اولیاء دهندۀ نصرت به آنها بدون اللہ. و هر کرا کند گمراه اللہ

فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ^{۴۶} اسْتَجِيبُوا لِلرَّبِّ كُمْ مِّنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِي

نباشد برایش کدام راهی * استجابت کنید به رب خود از قبل آنکه بیاید

يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَّالٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ

یومیکه نباشد بازگشتی برایش از اللہ. نه شمارا کدام پناهگاهی آنروز و نه شمارا

مِّنْ تَكْذِيبٍ ۚ ﴿٤٧﴾ فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنَّ

کدام انکاری * و اگر اعراض کنند، نکردیم ارسال ترا بر آنها حفیظ. نیست

عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاءُ وَإِنَّا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَفَرِحَ بِهَا

برتو الا ابلاغ. و ما چون دهیم ذائقه انسان را از رحمت خود کند فرح بر آن.

وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۚ ﴿٤٨﴾

و اگر شود نصیبشان بدی، بر آنچه تقدیم کرد دستهایشان، اینک انسان باشد کفور*

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُخْلِقُ مَا يَشَاءُ يُهَبُّ لِمَنْ يَشَاءُ

از الله است پادشاهی سماوات و زمین. کند خلق آنچه خواهد. دهد هبه^۱ بهر که خواهد

إِنَاثًا وَيُهَبُّ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ^{۴۹} أَوْ يَزُوجُهُمْ ذُكْرًا وَاِنَاثًا

اناث و دهد هبه بهر که خواهد ذکور * یا کند زوج آنها را ذکور و اناث.

وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ^{۵۰} وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ

و میسازد هر کرا خواهد عقیم. او هست علیم قدیر * و نشاید بر بشر

(۱) هبه: طعنه

أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحِيًّا أَوْ مِنْ وَرَائِي حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا

که کند تکلم با الله الا وحیاً یا از وراى حجاب یا کند ارسال رسولی

فِيُوحِي بِأَذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝ وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا

تا کند وحی باذن او آنچه خواهد. او هست علیٰ حکیم * و اینطور وحی کردیم

إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ

بتو روحاً از امر خود. نه داشتی ادراك چیست کتاب و نه ایمان

وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ

و لاکن ساختیم آنرا نوری، کنیم هدایت برآن هرکرا خواهیم از عباد خود. و توئی

لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي

هادی بسوی صراط مستقیم * صراط الله که از اوست آنچه در

السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ﴿۵۳﴾

سماوات و آنچه در زمین. خبردار! بسوی الله برگردد همه امور *